

(наприклад за повне освоєння лісосіки), відрядна розцінка розраховується на весь комплекс робіт.

Погодинна (почасова) форма оплати праці в лісовому господарстві передбачає застосування двох систем: прямої погодинної та погодинно-преміальної.

Проста погодинна система передбачає нарахування заробітної плати робітникам за місячними, денними та погодинними тарифними ставками па основі обліку фактично відпрацьованого часу.

При погодинно-преміальній системі окрім тарифного заробітку, виплачується ще преміальна надбавка.

Проста погодинна система в лісовому господарстві застосовується переважно для оплати праці окремих категорій робітників, переведених на оклади, і службовців, а погодинно-преміальна - для оплати основної частини виробничих робітників-погодинників, а також керівників і спеціалістів підприємства [3].

Отже, всі форми оплати праці мають свої недоліки та переваги. Для більш економічно вигідного показника як для підприємства так і для працівника потрібно розподілити форми оплати праці за сферами виробництва та проводити стимулювання працівників, що дасть змогу збільшити якісний та кількісний показник підприємства.

Список використаних джерел:

1. Павленко К. Л. «Организация труда и заработная плата». – Київ. – 2003.
2. Типове положення з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг) у промисловості (затв. Постанов. КИУ від 26.04.96 р. №473).
3. Шегда А. В. «Економіка підприємства» – Київ. – 2002.

КІБЕРБЕЗПЕКА – ЯК ІНСТРУМЕНТ ВИЯВЛЕННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Ващенко О. М. канд. екон. наук, доцент, Шутенко А. Л., канд. екон. наук, доцент, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Кіберзагрози набули глобальний тренд. Державні і приватні компанії стали частіше страждати від кібератак.

Згідно Закону України «Про запобігання корупції» [1], «...корупційним правопорушенням визнані такі діяння, що містять ознаки корупції, що вчинені особою...,уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування», або особою, яка прирівнюється до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування та осіб, які «...постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно – розпорядчих чи адміністративно – господарських обов'язків, або осіб, спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних

особах приватного права незалежно від організаційно – правової форми..., та інші особи, які не є службовими особами та перебувають з підприємствами, установами, організаціями в трудових відносинах».

На думку експертів в галузі ІТ – технологій та фінансово – економічної безпеки кібербезпека - це такі відповідні дії по захисту систем, мереж і програмних додатків від цифрових атак, які спрямовані на отримання конфіденційної інформації та на вимагательство у користувачів фінансових ресурсів і порушення стійкої роботи компанії (фірми).

Правові та організаційні основи забезпечення захисту життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства та держави, національних інтересів України у кіберпросторі, основні цілі, напрями та принципи державної політики у сфері кібербезпеки, повноваження державних органів, підприємств, установ, організацій, осіб та громадян у цій сфері, основні засади координації їхньої діяльності із забезпечення кібербезпеки визначені Законом України №2163-VIII «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» від 05.10.2017 [2].

За Законом [2] кібербезпека визначається як захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства та держави під час використання кіберпростору, за якої забезпечуються сталий розвиток інформаційного суспільства та цифрового комунікативного середовища, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних і потенційних загроз національній безпеці України у кіберпросторі.

З метою забезпечення безпеки руху грошових коштів користувачів та конфіденційної інформації застосовуються контрзаходи, які включають посилення контролю доступу, проведення звірок та аудиту, тестування на проникнення та вимоги авторизації, постійна оцінка можливих ризиків. Потенційним об'єктом крадіжки особистих даних що призводить до обману користувачів та провокує останніх повідомити такі дані неофіційним соціальним мережам є фальшиві сповіщення про отримані подарунки, а також електронні листи з вимогами від певного користувача вказати особисту інформацію чи навіть домашню адресу. На перший погляд, надання такого роду інформації може видаватись нічим не підозрілою дією, однак хакери можуть обмінюватися та торгувати здобутими фактичними даними, поєднуючи їх з уже наявними у них, що на перспективу дозволяє отримати доступ до конфіденційної інформації. Наприклад, які загрози можуть виникнути у користувачів платіжними операціями в системі он-лайн та інтернет-банкінгу (Privat 24 в Україні, Vtb24 в Росії та Рекао 24 у Польщі). Ще прикладом загроз є використання електронних гаманців «*eWallet*», які поступово перетворюються на об'єкт зацікавленості хакерів, що може привести до крадіжки особистої інформації.

Широке впровадження зручних технологій мобільних платежів, а саме мобільні телефони становлять для хакерів ще більшу цінність. Даний процес схожий на загрозу «Firesheep», що працює спеціально для перехоплення чужих Wi-Fi сесій, а тому можна вже в найближчий час очікувати створення й появи на ринку спеціальних хакерських програм, які будуть перехоплювати особисту платіжну інформацію користувачів та застосовувати її з користю для зловмисників.

Україна відповідно до укладених нею міжнародних договорів здійснює співробітництво у сфері кібербезпеки з іноземними державами, їх правоохоронними органами і спеціальними службами, а також з міжнародними організаціями, які здійснюють боротьбу з міжнародною кіберзлочинністю.

Список використаних джерел:

1. Законодавство України про боротьбу з корупцією: Збірник законодавчих актів. – Київ : Алетра, 2014. – 136 с.
2. Законом України №2163-VIII «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» від 05.10.2017. - [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19>

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ДОХОДІВ ОСНОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Вігран О. М. магістр, Сумський національний аграрний університет, м. Суми

В умовах переходу України до ринкової економіки, якій властивий високий динамізм, реформування, вдосконалення систем, покращення соціально-економічного розвитку, все дедалі більшої актуальності набувають визначення «дохід» та «витрати», які виступають передумовою діяльності кожного підприємства. В умовах сучасної економіки прибуток є найважливішим показником ефективності роботи суб'єкта господарювання. Зростання прибутку створює фінансову основу для господарської діяльності та задоволення соціальних і матеріальних потреб працівників.

Окремі питання теорії та методики бухгалтерського обліку доходів знайшли відображення у працях науковців, таких як К. В. Безверхий, Ф. Ф. Бутинець, С. Ф. Голов, В. А. Дерій, З. В. Задорожний, Г. І. Клепар, Я. Д. Крупка, О. В. Лишиленко В. В. Сопко, Н. М. Ткаченко, та інші.

Однак ряд проблем, пов'язаних із відображенням у бухгалтерському обліку витрат і доходів від операційної діяльності та їх оцінкою залишаються недостатньо розробленими і вимагають вирішення з урахуванням національних особливостей ведення бухгалтерського обліку, а також допоміжна діяльність сільськогосподарських підприємств, яка забезпечує їх реалізацію шляхом надання відповідних послуг.

Доходи – це наслідок продуктивної операційної, фінансової та інвестиційної діяльності. Структура доходів змінюється залежно від джерела їх утворення. Так, дохід від реалізації це результат суспільного визнання споживчої вартості реалізованих товарів (робіт, послуг). Його складовими є вартість праці та додана вартість, що розкладається на: заробітну плату робітників та валовий прибуток (який є джерелом покриття: непрямих витрат, пов'язаних зі здійсненням функції управління, створення резервів, накопичення джерел майбутнього розширення виробництва, здійснення соціальних програм) [1, ст.84].